

[Flemming Jensen]

ninger, hvis de strider imod det, han i øvrigt selv mener, og så er det selvfølgelig vanskeligt at diskutere.

Jeg vil gerne takke de to ministre for redegørelsen og sige, at det konservative folkeparti, der jo går ind for den størst mulige frihed også på disse områder, slutter helt op bag redegørelsen.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg forstår udmærket, at regeringspartiernes ordførere holder nogle meget korte taler, for det må være slemt, når man skal til at rende fra alle de løfter, man har givet. Derfor forstår jeg godt, at man ikke ønsker denne debat.

Men hvad var det, jeg skulle takke for, hr. Flemming Jensen? Statsministeren holdt en tale, men så gik hans minister for offentlige arbejder op og sagde lige det modsatte, nemlig at man i realiteten ville forbyde private antenneforeninger at nedtage programmer. Hvad fik jeg så at takke for? Hvad er grunden til, at man kan gøre det i de andre nordiske og i andre europæiske lande, men ikke i Danmark? Vi har vel den samme atmosfære i Danmark, som de har i andre lande; det må i det mindste være en kendsgerning.

Sander (V):

Vi står over for tre spændende behandlinger her i folketinget, behandlinger, der i større eller mindre omfang har med vore TV-muligheder at gøre. I dag gælder det hr. Poulsgaards forespørgsel, og på tirsdag er det hybridnettets og bredbåndets fremtid, der er på dagsordenen. Vi er mange, der ønsker en positiv udgang på TV 2-sagen inden sommerferien – det forventer befolkningen i hvert fald – og Danmarks Radios monopol bør høre fortiden til.

I dag taler vi om risiko for et andet monopol, nemlig P & Ts eneret på nedtagning af TV-programmer fra kommunikationssatellitterne. Et sådant monopol er naturligvis heller ikke venstres livret, og derfor takker vi for ministerens redegørelse. Jeg tillader mig at lægge vægt på ordene »i almindelighed«, altså at det i almindelighed, men ikke udelukkende er P & T, der nedtager signaler. Jeg takker for, at der ikke i redegørelsen er noget, der udelukker, at ministeren kan tilla-

de private at nedtage signaler, f.eks. når P & T ikke umiddelbart er leveringsdygtigt.

Når vi fra venstres side ønsker at understrege, at vi her i dag taler om kommunikationssatellitter, skyldes det, at vi har den opfattelse, at der ude i befolkningen og såmænd også her i folketinget sjældent bliver skelnet mellem de to satellitformer, vi taler om, nemlig de problematiske kommunikationssatellitter og de direkte sendende radio- og TV-satellitter, der som bekendt ikke er særlig problemfyldte.

De tekniske betragtninger fra ministeren for offentlige arbejder vil nok overraske mange antenneforeninger, der er gjort opmærksom på, at der eksisterer lettere og friere modtageforhold i nogle europæiske lande. Men vi må naturligvis gå ud fra, at ministerens tekniske svar er fulgyldige efter de forhold, som nu engang eksisterer her i Danmark.

Derfor må vi fra venstres side for det første fastslå, at fordelingen af TV i alle forhold bliver uden begrænsning, og for det andet at nedtagning begrænses – i hvert fald i et vist omfang tilsyneladende – for kommunikationssatellitterne, men bliver fri for de direkte sendende radio- og TV-satellitter.

Det er væsentligt for os at understrege, at ventetiden for de rundspredende satellitter formentlig er mindre end 2 år – ja, nu taler man oven i købet om kun 1 år – og så må vi tilsyneladende affinde os med visse begrænsninger i denne periode. Vi er naturligvis klar over, at der fortsat vil blive sendt TV via kommunikationssatellitterne, men denne sending vil sikkert blive beskåret, efterhånden som erhvervslivet lægger større og større beslag på disse satellitter, der jo netop er opsendt for at tjene erhvervslivet.

Ingerlise Koefoed (SF):

For SF er der ikke nogen tvivl om, hvad vi skal svare, hvis det er os, der bliver spurgt af hr. Poulsgaard, men det er det jo ikke, det er regeringen, der bliver spurgt. Vi mener ikke, at antenneforeningerne skal have mulighed for direkte at tage signaler ned fra kommunikationssatellitterne. Vi mener, det skal være P & T, der tager dem ned, at det skal være P & T og folketinget, der lægger retningslinjerne for, hvad der skal nedtages, og at det skal være de officielle udenlandske